

KOCKA JE PADLA

Po pozitivnem izidu referenduma za samoprispevek v ljubljanskih občinah za gradnjo otroških vrtcev in šol je v načrtu tudi gradnja otroškega vrtca v Zadovru. Na območju krajevne skupnosti Zadvor je ugotovljena potreba po otroškem vrtcu s kapaciteto do 75 otrok. Prvotno so računali, da bi 130 milijoni starih dinarjev lahko adaptirali izpraznjene gostilniške prostore v zadružnem domu, toda vmes so se vrinile nepremostljive težave, kajti če bi adaptirali, bi morali izprazniti še skladišče Agrokombinata Barje, zaradi nesolidne gradnje sedanje stavbe pa bi renoviranje stalo več, kot so predvidevali. Zato so morali to zamisel opustiti. Seveda bi vsi radi zidani vrtce, toda kje vzeti toliko denarja! Pri podjetju Jelovica so iskali možnost montažne gradnje, vendar to podjetje otroških vrtcev ne dela več. Tako je preostalo samo še mariborski Marles. Obiskali so podjetje, si ogledali nekaj njihovih vrtcev in se dokončno sporazumeli za ponudbo.

Marlesova ponudba pravi, da bi za 70 milijonov starih dinarjev lahko postavili otroški vrtec tipa PV-3 s kapaciteto 60 otrok – obstaja pa možnost, da bi šlo vanj tudi do 75 otrok. Seveda pri tem nista šteti gradnja temeljev in potrebnih priključkov ter nabava notranje opreme. Vse to pa ne bi preseglo okvirne vsote 130 milijonov starih dinarjev. Zato so se odločili za gradnjo takega vrtca. Seveda pa so nekateri menili, da bi za predvideno vsoto 130 milijonov starih dinarjev lahko naredili

tudi boljši, morda zidani vrtce. Te možnosti pa ni, saj so poskusili vse, vendar ni šlo, ker je premalo denarja. Ker je zdaj odločeno zgraditi montažni vrtce, je od sveta krajevne skupnosti imenovan gradbeni odbor, ki ima nalogo pohititi s pripravi, da bi v letu 1972 dosegli tisto, kar je predvideno v načrtu. Zda sta na vrsti občinska skupščina in upravni odbor sklada za samoprispevek pri ljubljanskih občinah, da čimprej pripravita vse potrebno za gradnjo in skleneta pogodbo z Marlesom.

Na zadnji seji sveta krajevne skupnosti so govorili tudi o preostalih prostorih v zadružnem domu. Gostilniške prostore je treba oddati v najem gostilničarjem, prostore izpraznjene trgovine pa tudi nekomu. Nekaj možnosti je, da bi v njih organizirali prodajo mesa. Za to se zanimala škofješko kmetijsko posestvo, nima pa sredstev za renoviranje lokala. Ta sredstva bi kazalo poiskati, da bi čimprej dobili mesnico, saj na vsem območju krajevne skupnosti ni nobene.

Pri gostilniških prostorih pa se je na zadnji seji zapletlo. Nekateri so menili, da bi morali te prostore odstopiti šoli za podaljšano bivanje ogroženih otrok. Že prav, da bi šola to dobila, toda taki prostori so v načrtu pri razširitvi šole Sostro v letu 1975. Mar bi kazalo zdaj zapravljati denar za te prostore, potem pa spet za druge?

ALOJZ KASTELIC

Anton Nanut 50 - letnik

17. februarja letos je praznoval pomemben življenjski jubilej – 50-letnico rojstva Anton Nanut, dolgoletni predsednik občinske konference SZDL Ljubljana Moste-Polje.

Rodil se je pred petdesetimi leti v Ljubljani. Pred vojno je obiskoval učiteljsko šolo 1941 pa je bil z družino nasilno preseljen v Srbijo. Po vrnitvi v Ljubljano koncem leta 1942 se je takoj vključil v osvobodilno gibanje. Po osvoboditvi je bil najprej zaposlen pri Gradisu, od tu pa je odšel na delovno mesto direktorja Izolirke, kjer je bil za-

poslen domala 15 let – vse do leta 1965, ko je bil izvoljen za predsednika občinskega odbora SZDL Ljubljana Moste-Polje. Nekaj časa je delal kot profesionalni predstnik, potem pa se je zaposlil pri Gramexu medtem ko je nadalje volontersko opravljal posle predsednika občinske organizacije SZDL vse do junija lanskega leta.

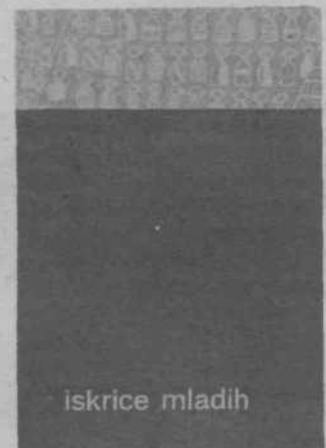
Tovariš Nanut je bil precej časa odbornik občinske skupščine Moste-Polje in predsednik sveta za komunalo ter član republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev. Vrsto let že aktivno dela v organizaciji ljudske tehnike in je trenutno član mestnega odbora LT. Je tudi član občinske in mestne konference SZDL Ljubljana.

Ob pomembnem življenjskem jubileju želimo tovarišu Nanutu obilo zdravja, zadovoljstva na delovnem mestu, predvsem pa veliko osebne sreče.

BOŠTJAN NOVŠAK

ISKRICE MLADIH

Zadnjič sem povedal besedo, dve o Iskriceh. Bolj po naključju in zato, da ne bi prezrli mladih častilcev lepega, ki jih lahko srečamo v pretekateri učilnici. Najbrž se ne motimo, če rečemo, da so prijatelji dobre knjige

iskrice mladih

na vsaki šoli, da pa tudi takih, ki radi zapišejo ali narišejo to, kar čutijo, nikjer ne manjka.

Na osnovni šoli Jožeta Moškriča v Jaršah izdajajo Iskrice mladih, resda šele peto leto, vendar tako resno, da jim ni kaj reči. Posebnost tega časopisa so bogata in pisana oblačila, skrojena v

pravi tiskarni. Zato ne prinaša samo prispevkov besedni umetnosti naklonjenih učencev, ampak tudi izdelke mladih pisarjev, posvete na ustreznem papirju.

Med sodelujočimi najdemo učence vseh razredov, prevladujejo pa osmošolci. V razmeroma kratkih prispevkih nam predstavljajo svet, ki je hudo oseben in poln vsakdanjih doživljanj, seveda takih, ki so zapustili spomenu. Skoraj vse se je zgodilo ob raznih priložnostih in v domačem okolju, nekaj na vasi, v gozdu in na morskem obali, precej tudi v duši prizadetega opisovalca. Drugošolka Ksenija pripoveduje o rački, njena vrstnica iz naslednjega višjega razreda o mrtvi papigi, osmošolec Jože o poletu z letalom, njegov sošolec Danilo o bobnarju Gringu, junaku naših dni, s katerim se je srečal v dvorani Tivoli. „Gringo se usede na stol, prime vilice za bobne in da začetni znak. Bobni se od udarcev tresejo kot šiba na vodi. Glasba je izvrstna. Dekleta so vznemirjena. Nekateri razbijajo, toda Gringo ohrani mirno kri

in igra naprej,“ pravi Danilo.

Osmošolka Lidija je manj brezupna, saj govori o doživljanju svojega notranjega sveta, v katerem gospodarijo čustva in nezadržno oblikujejo njeno ravnanje. Gre za sošolca, ki mu je nekoč risala v zvezek okraske samo zato, da je bila deležna vsaj malo njegove pozornosti. Potem se je njen princ spremenil v navadnega sošolca, od katerega pričakuje le še kosček zvečnega gumija.

Takšni in podobni so osebni doživljanji, ki jih najdemo na potiskanih straneh Iskrice mladih. Preprosti in pošteti, odmaknjeni od razglabljanja o vprašanih, ki se jim zrel človek nikoli ne more izogniti. Če pravimo tako, pa ne smemo misliti, da v Iskriceh mladih ni tehtnih besedi o tem, kar vodi k razumevanju našega bivanja. Nasprotno, veliko jih je. Tako pričajo prispevki o osvobodilni fronti, o rojstvu nove Jugoslavije, o dnevu organizacije združenih narodov, o smrti pisatelja Franceta Bevka in podobnih rečeh, ki uspešno oblikujejo zavest mladega človeka.

Jaz

ZMIKAVTI NA POHODU

V pričajočem sestavku ne bo govor o tistih zmikavti in roparjih velikega kalibra, ki so že nešteto krat prišli navzkriž z zakonom in se kljub temu niso spametovali. Časopisni stolpci so vsak dan polni njihovih tatinskih podvigov.

Naša pozornost in tudi resna zaskrbljenost naj tokrat velja vsem tistim doraščajočim rokomavhom – „začetnikom“, ki jih iz različnih motivov mika tuja imovina. Ti dolgoprstneži so zadnje čase v svojih akcijah vse bolj predrzni, neverjetno iznajdljivi in pripravljeni tudi na vsakršno tveganje.

Kako tudi ne, saj imajo slabih „vzorov“ več kot dovolj, bodisi z gledanjem slabih filmov ali problematičnih televizijskih nadaljevanj pa ob branju vsakovrstne plaže, ki vse bolj zastruplja našo mladino.

Vse se prime njihovih zmikavtskih prstov. Pred nami niso varne kleti v stanovanjskih blokih, iz katerih odnašajo domala vse, kar jim pride pod roko: ozimnico, alkoholne pijače, smuči, sanke itn. Varno kolo ni pred njimi nobeno v kolesarnici. Pustiš ga slučajno čez

noč v veži ali na hodniku – zjutraj je dobesedno oskubeno.

Iz poštnih nabiralnikov izginjajo časopisi. So primeri, ko naročnik po cel mesec ne dobi naročenega dnevnega časopisa – in vendar se mu ne posreči zmikavta zalotiti. Skratka, skupnice mladih objestnežev (z vednostjo ali nevednostjo staršev?), ki najbrž delujejo v domala vsakem stanovanjskem naselju in niso nikoli kruha lačni, kradejo kot srake. Največkrat zgolj iz zabave in dolgočasje, včasih pa so brzkone po sredi še drugi motivi za krajo.

Vse kaže, da smo proti temu zlu vsi skupaj nemočni, predvsem pa kot starši vse preveč brezbrizni. Ali nam je vseeno, da nam doraščajoči sin prinese domov neko stvar, pa ga niti ne vprašamo, kje jo je dobil?

Vsi zmigujemo z rameni in tiščimo glave v pesek. Se moramo res zdramiti šele tedaj, ko jo kot družba dobimo pošteno po glavi!?

ff

PESTER PROGRAM – MALO DENARJA

Enote Ljudske tehnike na področju občine Ljubljana Moste-Polje so svoje delovne načrte za leto 1971 kljub prizadevanjem in neprekinjenemu delu le delno uresničile. V osmih klubih in društvih Ljudske tehnike je bilo včlanjenih 2951 članov, redno pa je delovalo v treh klubih mladih tehnikov na osnovnih šolah 650 članov. Vse te enote so bile bolj ali manj uspešne, a so imele skupno težavo: pomanjkanje ustreznih materialnih in denarnih sredstev.

Mestni odbor Ljudske tehnike v Ljubljani je predvidel za leto 1971 59.000 dinarjev dohodkov iz naslova dotacij in proračuna naše občine, a je prejel le 16.500 dinarjev. Razne članarine, pomoči gospodarskih organizacij in drugi dohodki od priridev so znašali skupno 8400 din.

Poraba sredstev je bila predvidena v skupnem znesku 63.400 din, resnično pa je bilo možno porabiti le 24.900 din. Preostali del predvidene sredstva za leto 1972 znašajo skupno 74.000 din. Če pogledamo podrobneje izdatke v letu 1971, ugotovimo, da je bilo porabljenih:

za opremo delavnic in laboratorijev 13.000 din
za organizacijo tečajev in seminarjev 5.200 din
za tekmovanja, prireditve in razstave 1.750 din
za raznovrstne druge stroške (participacija) 4.950 din
Skupaj 24.900 din

republicanskem merilu, medtem ko je klub na osnovni šoli Vide Pregarc še v „izgradnji“. Zaostaja le zato, ker ni dovolj sredstev za dokončno ureditev ustreznih delovnih prostorov. Vsakoletne izkušnje nam dokazujejo, da prihaja iz leta v leto več odraslih in šolske mladine na raznovrstne tečaje, seminarje in tudi k rednemu delu posameznih klubov Ljudske tehnike na celotnem področju občine. Vsaka enota pa ni le ozko opredeljena delovna skupina, temveč vključuje v svoje vrste tudi nove člane, predvsem mladino. S

tem se ne povečuje le število, temveč dosegajo tudi popestritev posameznih dejavnosti, ki v nekem smislu posredujejo članom dopolnilno izobraževanje.

V organizaciji področnih svetov in odborov Ljudske tehnike se vsako leto izvršijo tekmovanja vseh interesnih dejavnosti širom po naši domovini. Mestni odbor Ljudske tehnike v Ljubljani pripravlja tudi za leto 1972:

- tekmovanje z zmaji, enostopenjskimi raketami in balon ob dnevu osvoboditve Ljubljane,
- tekmovanje brodrarskih modelarjev,
- tekmovanje letalskih modelarjev,
- razstave in tekmovanja kino in fotoamaterjev,
- kontese radioamaterjev in tekmovanja lisičarjev,
- tekmovanja v vodenju RC modelov (letalski, brodrarski in avtomodeli),
- tekmovanja motornih in jadralskih pilotov ter še vrsto drugih tekmovanj in srečanj članov Ljudske tehnike.

Ker so številni člani in mladi tehniki iz naše občine vključeni v najrazličnejše dejavnosti, pa tudi sposobni, da se udeležijo ustreznih tekmovanj, sodojo tudi odločitve pri odobranju potrebnih sredstev Ljudski tehniki v poseben premislek. Vsaj v letu 1972 naj bi se odobrena sredstva približala resnični načrtovani vsoti, ki naj bi vsaj v grobem krila kričeče potrebe.

BOŠTJAN NOVŠAK

PRETEHTANA PROGRAMSKA USMERITEV

Po analizi organiziranosti mladine v naši občini je razvidno, da mladi večinoma niso organizirani. V organizacijah združenega dela mladih domala ni čutiti, saj imajo aktivne zveze mladine le v petih podjetjih; v šolstvu imamo od sedmih srednjih in osnovnih šol organizirano mladino le v šestih šolah, medtem ko na terenu oziroma v krajevnih skupnostih mladina v glavnem sploh ni organizirana.

Občinska konferenca se bo s predstavitvijo in komisijami vključevala v najširšo družbenopolitično dogajanje in se v sedanjem mandatu obdobju zavedala predvsem za ustvarjanje pogojev za dolgoročnejši razvoj občinske organizacije, še posebej na področju dejavnosti mladih v krajevnih skupnostih.

Zavzemali se bomo za večjo idejnost pouka, za ustreznost kadrovske zasedbe delovnih mest v šolstvu in nasploh, za krepitev samoupravnih odnosov na šolah. Zlasti si bomo prizadevali za večjo afirmacijo mentorstva in vloge ZM na vseh šolah.

Zavzemali se bomo za učinkovitejšo uveljavljanje samoupravljanja in ZM v organizacijah združenega dela in se skupaj z mladimi delavci angažirali pri ustvarjalnem spreminjanju obstoječega in vsega, kar je nepravilnega, kajti zavedamo se, da je zaposlena mladina šeststveni del delavskega razreda in kot taka lahko odločilno vpliva na oblikovanje politike gospodarstva, njenega raz-

voja in oblikovanja zavesti celotnega delavskega razreda.

Zavzemali se bomo – ker je to v našem interesu –, da bomo v večji meri zastopani v organih družbenopolitičnih skupnosti, ker mislimo, da je to prostor, kjer se moramo bojevati za realizacijo naših stališč. Zato bomo pri volitvah v letu 1973 sodelovali s široko zasnovano akcijo, v kateri nas bodo morale podpreti tudi vse druge družbenopolitične organizacije, saj je to tudi v njihovem interesu.

Kakor smo dosedaj sodelovali v vseh večjih akcijah (ustavne spremembe, samoprispevek), se bomo aktivno vključili tudi v drugo fazo sprejemanja ustavnih sprememb.

Da bomo lahko uresničevali navedena stališča in naša programska izhodišča se bomo lotili najširšega možnega idejnega in družbenopolitičnega usposabljanja vodstev vseh aktivov in članov naše organizacije. Vsi imamo neslutene možnosti usposabljanja mladih skozi vse oblike dejavnosti, v katerih se mladi

pojavljajo; zato bomo v prvi vrsti skušali mlade vključiti v te razne oblike in jih potem z različnimi metodami izobraževati in vključevati tako v politično dejavnost kot v organe samoupravljanja v OZD, šolah in krajevnih skupnostih pa tudi v organe drugih družbenopolitičnih skupnosti.

ZVONE ČVEK

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Moste-Polje – Glavni in odgovorni urednik: Bogdan Sturm – Ureja uredniški odbor: France Fajdiga (tehnični urednik), Slavko Gerlica, Marjan Moškrič, Milan Pričekli (lektor), Edo Svetek. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Ob Ljubljani 42/II, telefon 315-980, tekoči račun pri SDK Ljubljana Obk SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost 501-8-205/1 – Celoletna naročnina 3,60 dinarjev, posamezna številka 0,30 par – Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. Rokopisov ne vračamo!